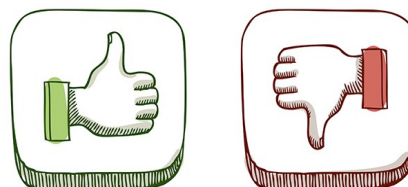

POZYTYWNE PODSUMOWANIE I POCHWAŁY

- chętniej ganimy, niż chwalimy
- koncentracja na negatywach i pomijanie pozytywów może doprowadzić do pogorszenia samooceny dziecka i jego wiary we własne możliwości
- o pozytywnym wydarzeniu mówimy wtedy, gdy dziecko zachowa się lepiej niż zazwyczaj lub trudne wydarzenie przebiega mniej problematycznie

Zauważanie pozytywów jest jedną z pierwszych i koniecznych metod pracy z trudnymi dziećmi - jest też metodą najprostszą!

- pochwała powinna być stosowana systematycznie

Pochwały:

- ✓ motywują dziecko do wykonywania obowiązków
- ✓ utrwalają zachowania, które pojawiają się sporadycznie
- ✓ budują pozytywną samoocenę
- ✓ informują, co jest dobrym, pożądanym i akceptowanym zachowaniem

Dobrze sformułowana pochwała powinna przypominać **przekonujący komplement**, czyli mówić o rzeczach prawdziwych.

Chwalenie jest metodą terapeutyczną - wzmacnia konkretne zachowanie.

Na początku: wzmacniane zachowanie chwalimy **zawsze!**

Kiedy zachowanie pojawia się częściej i dość spontanicznie - **zmniejszamy częstotliwość chwalenia.**

- ✓ Ustalam **cel** pochwały - jakie pożądane i rzadko powtarzające się zachowanie chcę wzmocnić.
- ✓ Obserwuję i **zawsze** chwalę, gdy pożądane zachowanie się pojawi.
- ✓ Chwalę tylko lepsze wykonanie zachowania - **podniesienie wymagań.**
- ✓ Gdy zachowanie utrwali się, **chwalę** je tylko **czasami.**

Aby pochwalić bez oceniania:

1. Opisz to, co widzisz:

„Widzę czystą podłogę, pościelone łóżko, książki ustawione równo na półce”.

2. Opisz, co czujesz

„Przyjemnie wejść do takiego pokoju!”.

3. Podsumuj godne pochwały zachowanie dziecka jednym słowem

„Uporządkowałeś ołówki, kredki i pióra i poukladałeś je w oddzielnych pudełkach. To się nazywa organizacja pracy!”

Konstruowanie pochwały:

opis zachowania + nazwa cechy + pozytywna emocja

*„Posprzątałeś zabawki! To się nazywa porządek. Zaimponowałeś mi!”
za: Faber J., King J.: „Jak mówić, żeby maluchy nas słuchały...”*

Opracowała: Michalina Płotka